

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

İyiliği Emretmek ve Kötülükten Sakındırmak

Alaaddin Palevî

“İçinizden hayra çağıran, iyiliği emredip kötülükten men eden bir topluluk bulunsun. İşte kurtuluşa eren onlardır. Kendilerine apaçık deliller geldikten sonra parçalanıp ayrılığa düşenler gibi olmayın. İşte bunlar için büyük bir azab vardır.” (Al-i İmran/104,105)

Ayetten Alınması Gereken Dersler

Bu ayetten açıkça anlaşıldığı üzere kendisini Müslüman olarak isimlendiren herkesin, bildiği kadarı ile içinde yaşadığı topluma İslam dinini anlatması vacibdir. Bütün Müslümanların dünya ve ahirette felaha ermeleri ancak emri bil maruf ve nehyi anil münker görevini yerine getirmekle mümkündür. Zira İslam'ın meşalesini dünyanın her köşesine ulaştırmak, Müslümanların tümünün üzerine düşen bir görevdir. Bilinmelidir ki İslam dinini tebliğ noktasında “din adamı” şeklinde bir sınıflandırma söz konusu değildir. Müslümanların hepsi tebliğ hususunda din adamı olmak zorundadır. Dolayısı ile kişi “ben din adamı değilim, ben davetçi değilim” şeklinde sözler sarf ederek içinde yaşadığı toplumu İslam'a çağırmaktan uzak durması mümkün değildir. Zira Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem): *“Sizden kim bir münker görürse, bunu eliyle düzeltsin. Şayet buna güç yetiremezse, diliyle düzeltsin. Şayet buna da güç yetiremezse, kalbiyle buğzetsin. Bu iman en zayıf noktasıdır”*¹ buyurmuştur.

Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) bu hadisinde Müslümanların tamamını davet ile görevlendirmiş, münkere karşı mücadele etmeye çağırmıştır. Yine bir başka hadiste: *“Allah'a yemin olsun ki sizler iyiliği emretmeye ve kötülükten sakındırmaya mecbursunuz. Aksi takdirde Allah kendi tarafından öyle bir azap gönderir ki ondan sonra siz ona ne kadar dua ederseniz de kabul olunmaz”* buyurmaktadır. Bu hadiste de insanları İslama çağırma ve iyiliği emretme, kötülükten de nehyetme görevini ihmal edenlere yönelik büyük bir tehdit mevcuttur. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'in bu öğretisi Sahabe tarafından öylesine benimsenmişti ki Ömer (radiyallahu anh) halife olduğu zaman “Bende bir kötülük görürseniz onu düzeltin” dediğinde bir bedevi kalkarak “Allah'a yemin olsun ki sende gördüğümüz kötülüğü kılıçlarımızla düzeltiriz” cevabını vermiştir.

Unutulmamalıdır ki mübarek tebliğ davasını omuzlayacak davetçiler, bu uzun yolculukta ilmi kendilerine yol azağı edinmelidirler. Zira ilim ve irfandan uzak bir davetin kabul görmesi söz konusu değildir. Bu yüzden davetçilerin öncelikle dinlerini ve akidelerini çok iyi bilmeleri, Kur'ân ve Sünnete dair ilimlere vakıf olmaları, bütün güçleri ile ilim tahsiline yönelmeleri gerekmektedir. Bununla beraber davetçilerin içinde yaşadıkları toplumun dinini ve kültürünü bilmesi, toplumu fesada sürükleyen beşeri ideolojileri tanınması, davetini en verimli şekilde sunulmasına yardımcı olacaktır.

Ayet dikkatle incelenirse, gerek dünyevi gerekse uhrevi kurtuluşun tek yolunun iyiliği emretmek ve kötülükten nehy etmek olduğu görülür. Aslen bugün büyük bir zillet bataklığında yaşamamızın tek nedeni de bu büyük farzı terk etmemizdir.

Yine ayetten anlaşılan diğer bir nokta ise, Müslümanların kesinlikle dinde ayrılığa düşmemeleri gerçeğidir. Zira tefrika Yahudi ve Hristiyanların hasletidir. Müslümanların tefrikaya düşmesi en büyük kötülüktür. Bunun sonucu ise Ümmetin heybetini kaybetmesidir. Ayrıca Ümmet olarak tefrikaya düşmek, Allah'tan gelecek yardımın önünde en büyük engeldir. Zira Allah (Subhanehu ve Tealâ) bir taraftan müminlere mutlak surette yardım edeceğini vaat ederken diğer taraftan da bölük pörçük olarak tefrikaya düşenlere yardım etmeyeceğini bildirmektedir:

“Dinlerini parça parça edip, grup grup olanlar var ya, senin onlarla hiçbir ilişkin yoktur. Onların işi Allah'a kalmıştır, sonra (Allah) onlara yaptıklarını haber verecektir.” (En'am/159)

İşin aslı günümüzdeki tefrikanın en önemli nedenlerinden bir tanesi, iyiliği emretme ve kötülükten sakındırma görevinin ihmal edilmesidir. Zira böyle yüce ve kutsal bir görevin ihmali ister istemez

¹ Müttefekun Aleyh.

tefrikaya neden olmuştur. Bundan dolayı Allah (*Subhanehu ve Tealâ*) başka bir ayette yahudilerin bu büyük görevi terk etmelerinden dolayı hem Davud (*aleyhisselam*)'ın hem de İsa (*aleyhisselam*)'ın diliyle lanetlendiklerini bildirmektedir:

“İsrail oğullarından kâfir olanlar, Davud ve Meryem oğlu İsa diliyle lanetlenmişlerdir. Bu, onların isyan etmeleri ve aşırı gitmeleri yüzündendi. Onlar, yaptıkları kötülüklerden vazgeçmiyorlardı. Yaptıkları şey ne kötü idi.” (Maide/78-79)

Ayet Nasıl Tahrif Edildi?

Üzülerek ifade etmeliyim ki, özellikle tebliğ ve davete büyük ihtiyacımızın olduğu günümüzde bazı kimseler ayette geçen *“minkum”* (sizden) ifadesinin başında bulunan cer harfinin *“bazı”* manasına geldiğini söyleyerek iyiliği emretme, kötülükten nehy etme görevinin ve aynı şekilde davet ve tebliğ vazifesinin herkesin görevi olmadığını, sadece âlimlerin, ilim adamlarının, hocaların görevi olduğunu iddia etmektedirler. Bu kimselere göre dinin tebliği ancak ümmet içinde bazı kimselere zorunludur ki bunlar da hocalar ya da âlimlerdir.

Ancak bu sapkın anlayış, konuya dair Kur'an ayetlerinin sadece bir kısmı ile amel etmek ve diğerlerini terk etmenin ürünüdür. Öncelikle âlimlerin çoğunluğuna göre burada *“min”* harfi beyan anlamındadır. Yani Müslümanların hepsinin tebliğ ile yükümlü olduğunu ortaya koymaktadır. Bununla beraber Allah (*Subhanehu ve Tealâ*) İslam ümmetini insanlar arasından çıkarılmış en hayırlı ümmet olarak vasıflandırmış ve bunu İslam Ümmetinin iyiliği emretmesine ve kötülükten nehyetmesine bağlamıştır:

“Siz, insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz. İyiliği emreder, kötülükten vazgeçirmeye çalışır ve Allah'a inanırsınız. Kitap ehli de inansaydı kendileri için elbette daha hayırlı olurdu. İçlerinden iman edenler de var, ama pek çoğu yoldan çıkmışlardır.” (Ali İmran/110)

Kuran'daki birçok ayette bu görev Müslümanlara emredilirken Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'de birçok Hadisinde iyiliği emretme ve kötülükten nehyetme görevini Ümmetin üzerine vacib kılmıştır. Nitekim Veda Hutbesinde *“Benden bir ayet dahi duysanız, onu başkalarına tebliğ ediniz”* buyurarak Müslümanlar arasında fark gözetmeksizin bu görevi emretmiştir.

Bilinmelidir ki İslamî tebliğin ya da iyiliği emretme ve kötülükten sakındırma görevinin mertebeleri vardır. Bazı konular her Müslümanın bildiği ya da bilmekle zorunlu olduğu konulardır. Bu konularda iyiliği emretmek, kötülükten sakındırmak, tebliğ ve davette bulunmak her Müslümanın asli bir görevidir. Ancak bazı konular da vardır ki sadece âlimlerin bilebileceği ihtisas gerektiren konulardır. İşte bu tip konularda bu görev Ümmetin tamamının üzerine değil âlimlerin üzerine vacibdir. Bundan dolayı ayette geçen *“min”* harfini *“bazı”* manasında alsak dahi bunun ihtisas gerektiren ilmi konularda olduğunu söylememiz mümkündür.

Sonuç olarak İslama davet, iyiliği emretme ve kötülükten sakındırma görevi kadın-erkek, yaşlı-genç fark etmeksizin herkes üzerine vacibdir. Bu görev İslam Ümmetinin temel niteliklerinden ve en hayırlı Ümmet vasfını kazanabilmek için yapılması gereken asli görevlerdendir.